

בערות השם תבדוד

ספר

אֱלֹהֵי הַיָּם
אֱלֹהֵי הַיָּבֵשׁ

דברות קודש וואס מיר האבן געהאט די זוכיה צו הערן

פונעם ראש ישיבה שליט"א

שבת קודש פרשת משפטים, שנת תשפ"ג לפרט קטן, און פרשת
תרומה, שנת תשפ"ב, ביי שלש סעודות.

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב ירושלים 2
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגראוו

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופּט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

ג'רפּס ע"י

קרן הדפסה
היכל הקודש

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

שַׁבַּת קוֹדֵשׁ פְּרֻשֵׁת מִשְׁפָּטִים, שַׁבַּת שְׁקָלִים, שַׁבַּת מִבְּרָכִים
 חוֹדֵשׁ אֲדָר, שְׁנַת תִּשְׁפ"ג לַפְּרָט קָטָן, אִיזוּ דְעַד רֵאשׁ יְשִׁיבָה
 שְׁלִיט"א גְּעוּוּעַן אִין שְׁטַעטל, קְרִית בְּרִסְלָב - לִיבְעֵרְטִי
 יע"א. בֵּי סְעוּדָה שְׁלִישִׁית הָאֵט דְּעַד רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א
 פֶּאָרְגַעלֶעֲרֵנְט סֶפֶר הַקְּדוּשׁ שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן מ"א און מ"ב.

הַיִּלְיָגַע חֲכָמִים זָאָגֵן (תְּעֻנִית כַּט):
 "מִשְׁנַכְנֵס אֲדָר מִרְבִּין בְּשִׁמְחָה",
 דְּעַר רַבִּי הָאֵט גְּעֻזָּאָגֵט (שִׁיחֹת
 הַר"ן. סִימָן קלא) אַז עָס קוּמְט יַעֲצֹט
 יוֹם הַפּוּרִים וְוַאס אַלְע אִיִּדֵן
 גִּייעֵן טאַנצֵן און פֶּאַטשֵׁן גִּיט
 ווערֵן הַמְּתַקֵּת הַדִּינִים, וועלֵן
 מִיר לַעֲרַנְעֵן צוויי שִׁיחֹת פּוֹן
 רַבִּי'ן אִיבְּעַר דָּאס גְּרוֹיִסְקִיט פּוֹן
 שִׁמְחָה.

אַיִדְעַר דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה
 שְׁלִיט"א הָאֵט אָנְגַּעְהוּיבֵן רַעֲדֵן
 הָאֵט מְעַן גְּעוּזִינְגְּעַן דְּעַם נִיגוּן:
 "אור פְּנִיךְ עָלִינוּ אֲדוֹן נְשָׂא,
 וְשָׁקֵל אֶשָׂא בְּבֵית נְכוּן וְנְשָׂא,
 וּבְצֹדֵק הִגָּה עֲרַף כִּי תִשָּׂא".

דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א הָאֵט
 אָנְגַּעְהוּיבֵן: מְעַן הָאֵט הַיִּינְט
 גְּעַבְעֵנְטשְׁט רֵאשׁ חוֹדֵשׁ אֲדָר, דִּי

שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן מ"א

קוּמְט פּוֹן דִּי טְחוּל, וְעַצְבוֹת
 שְׁהוּא מְהַטְחוּל, הִיא סְטָרָא
 אַחְרָא עַצְבוֹת וְוַאס קוּמְט פּוֹן דִּי
 טְחוּל אִיז סְטָרָא אַחְרָא, וְהַקְּדוּשָׁה
 בְּרוּךְ־הוּא שׁוֹנָא אוֹתָהּ און דְּעַר
 אִיבְּעַרשְׁטֵער הָאֵט עָס פִּינְט,
 אַבְּל לֵב נִשְׁבֵּר הִיא חֲבִיב לַפְּנֵי
 הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, כִּי לֵב נִשְׁבֵּר יִקָּר
 מְאֹד מְאֹד בְּעֵינָיו יְתִבְרַךְ אֶבְעַר אַ
 'לֵב נִשְׁבֵּר' אַ צַעֲבְרָאכְעֵנְע הָאָרֶץ
 אִיז זִייעַר טִייעַר און בְּאַלִּיבְט
 בִּיִּים אִיבְּעַרשְׁטֵן.

וְהִיא טוֹב שְׂיִהֶיהָ לוֹ לֵב נִשְׁבֵּר

זָאָגֵט דְּעַר הַיִּלְיָגַע רַבִּי: לֵב
 נִשְׁבֵּר וְעַצְבוֹת - אִינוּ עֲנִין אַחַד
 כָּלֵל, מְעַנְטשֵׁן מִישֵׁן אוּיס דִּי
 יוֹצְרוֹת, מְעַן מִינְט אַז אוּיב מְעַן
 אִיז בְּעַצְבוֹת הָאֵט מְעַן אַ לֵב נִשְׁבֵּר,
 זָאָגֵט דְּעַר רַבִּי עָס אִיז נִישְׁט אַזוּי,
 אַ מְעַנְטשֵׁ מִיט אַ צַעֲבְרָאכְעֵנְע
 הָאָרֶץ און אַ מְעַנְטשֵׁ וְוַאס אִיז
 דְּעַרְבִיטְעֵרְט פּוֹן פֶּאַרְלוֹינְקִיט -
 דָּאס אִיז צוויי פֶּאַזוּנְדֶּערֶע זָאָכֵן.
 כִּי לֵב נִשְׁבֵּר הוּא כָּלֵב אַ לֵב
 נִשְׁבֵּר אִיז אִין הָאָרֶץ, אַבְּל עַצְבוֹת
 הוּא בָּא מִן הַטְּחוּל און עַצְבוֹת

שְׁעָה בַּיּוֹם מֵעַן זֶאֱל זִיךְ מֵאֲכֹן אַ
צִיִּיט אִינ טָאג, אָדער צופֿרִי אָדער
בִּינאַכט, ווען עס קומט אויס
גוט פֿאַר'ן מֵענטֿש, שְׂיִהִיָּה לֹו לֵב
נְשָׁבֵר, דִּהִינֹו לְהִתְבוּדֵד וּלְשָׁבֵר
לְבוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ דְּעִמָּאֵלֵט
זֵאלֶסטוּ זִיךְ מִתְבוּדֵד זִיין צום
אַיִבֶּעֶרֶשְׁטֵן, (פֿמבאַר בַּמָּקוֹם אַחַר אַזוי
ווי עס ווערט אויסגעשמועסט אין דעם הייליגן
רבינ'ס ספֿרים), אַבֵּל שְׂאָר כָּל הַיּוֹם
כֵּלֹו יִהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה אָבֵעֵר אַ
גאַנצן טאג דאַרף מֵעַן אַרום גיין
נאַר מיט שְׂמִחָה.

כָּל הַיּוֹם, בְּעֵצֶם וואַלט געווען אַ
גוטע זאַף אַרום צו גיין אַ גאַנצן
טאג מיט אַ צעבֿראַכענע האַרץ
ווייל דאַס איז מוֹרָא'דיג חֲשׁוּב
בִּיִּים אַיִבֶּעֶרֶשְׁטֵן, אַף אַנְשִׁים
פֿעֶרְפֶּכֶם יְכוּלִין לְבוֹא מֵלֵב נְשָׁבֵר
לְעֵצְבוֹת. אָבֵעֵר אונז פֿשוּט'ע
מֵעֵנְטֵשֵׁן קענען אַרִיין פֿאַלן דוּרְךְ
'לֵב נְשָׁבֵר' אִינ אַ עֵצְבוֹת וואַס
דאַס איז זִייעֶר אַ נִישְׁט גוטע
זאַף, דער אַיִבֶּעֶרֶשְׁטֵער האַט עס
פֿיִינט. געבֿט אונז דער רַבִּי אַן
עֵצָה, עַל־כֵּן צִרִיכִין לִיְחַד אִיזָה

שְׂלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי!

וְעַל זֶה הַזְּהִיר אֲוָתְנוּ כִּמְהָ
פְּעָמִים לְהִתְאַמֵּץ וּלְהִתְגַּבֵּר שְׂלֵא
יִהְיֶה לָנוּ לֵב נְשָׁבֵר רַק אִיזָה שְׁעָה
בַּיּוֹם, וְעֵצְבוֹת כָּלֵל לֹא. וּשְׂאָר כָּל
הַיּוֹם יִהְיֶה בְּשִׁמְחָה דְּעֵר רַבִּי הָאֵט
אונז זִייעֶר געוואַרנט עֵטְלִיכֵע
מֵאל אַז מִיר זֵאלֵן נִישְׁט האַבֵּן
קִיין צעבֿראַכענע האַרץ נאַר אִיין
מֵאל אַ טָאג, ווייל מֵעַן קען דוּרְךְ
דַּעַם אַרִיין פֿאַלן אִינ עֵצְבוֹת, און
עֵצְבוֹת זֵאל מֵעַן קִיִּינְמֵאל נִישְׁט
זִיין, אַ גאַנצן טאג זֵאל מֵעַן זִיין
נאַר פֿרִיִילִיךְ.

מיט וואַס זֵאל אִיךְ זִיךְ פֿרִיִיעֵן?
מִיט'ן 'שְׂלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי'! אִיךְ פֿרִיִי
זִיךְ אַז אִיךְ בִּינ נִישְׁט קִיין גוֹי, אִיךְ
בִּינ אַ אִיד, ווער רַעֲדֵט אַז אִיךְ האַב
זוֹכָה געווען צו לִיִּיגֵן תְּפִילִין, אִיךְ
הָאב זוֹכָה געווען צו הִיטֵן שְׁבֵת,
אִיךְ האַב זוֹכָה געווען אִיךְ האַב אַ
כַּאֲרֵד, אִיךְ האַב פֿיִאוֹת, אִיךְ האַב
צִיִּצִית, אִיךְ האַב אַ מְזוּזָה, אִיךְ
עַס כְּשֶׁר'ס, מֵעַן דאַרף אוֹיפֿזוֹכֵן
אַלֵע גוטע זאַכן וואַס מֵעַן טוט,
און זִיךְ אַרִיין לִיִּיגֵן אִינ דַּעַם,
טֵראַכֵטֵן פֿון דַּעַם, און זִיךְ מְחִיָּה
זִיין מיט דַּעַם.

עס איז נִישְׁט גוט צו זִיין צעבֿראַכֵן

דַּאָרף אײף אויסקוקן, צעבראָכן
און נאַכגעלאָזט, אָבער דער רבי
האט אונז געזאָגט אַ לֵב נִשְׁפָּר
איז טאַקע אַ מְדַרְיָגָה אָבער מיר
וועלן מיט דעם אַרײַן פֿאַלן אין
עצבות און מְרָה שְׁחוּרָה, דערפֿאַר
איז נישט גוט צו זײַן צעבראָכן.

מֵעַן דַּאָרף פֿאַלגן דער רבי; אַ
מֵעֲנֹשׁ מײַנט אַז ערליכע אײַדן
זענען ערנסט און צעבראָכן, זײ
פֿירן זיך מיט אַ צעבראַכֶּנִיקײַט
צו די ווייב און קינדער, און
געווענליך קוקן אַלץ די בַּחוּרִים
אין ישיבה אויף די סאַרט
מֵעֲנֹשׁ און מֵעַן טראַכט 'ווי אים

יעדער איינער אין זײַן צײַט

אַנהײבן צו דינען? " אַזוי רעדט
יעדער איינער בִּפְרָטִי פֿרָטִיּוּת.

עס איז דאָ מֵעֲנֹשׁ און
זענען צוגעוואוינט אויפֿצושטיין
צופֿרי, נאַכדעם זענען דאָ
מֵעֲנֹשׁ און זענען אויף
בײַנאַכט, אַ נאַכט פּוּיגל, ווען
אַלע גײַען שוין שְׁלֵאפֿן נעמט
ער ארויס זײַנע ספֿרים, דעמאלט
הײבט ער אָן זײַן טאַג. מֵעַן קען
עס נישט יעצט טוישן; פֿאַר
אײף בין געקומען צו מוהֶרָא"ש
בין אײף געווען צוגעוואוינט
נאָך פון ישיבה וואו אײף האב
געלערנט אַלס בַּחוּר אַז נאָר
אויב מֵעַן שטייט אויף פֿאַרטאַגס
קענסטו זײַן אַ איד, ווען אײף
בין געקומען צו מוהֶרָא"ש האב
אײף פֿאַרשטאַנען אַז טו ווי אַזוי
דו קענסט עס באַווייזן, אַז דו
קענסט באַווייזן צו לערנען

ווען איז די גוטע צײַט צו
באַשטימען די 'איזה שְׁעָה בַּיּוֹם'
וואס מֵעַן זאל האָבן אַ לֵב נִשְׁפָּר?
דאס דאַרף שוין יעדער איינער
זען ווען עס קומט אים אויס
בַּעֲסֵר.

צופֿרי איז זײַער אַ גוטע צײַט
פֿאַר דעם, אָבער אַז אַ מֵעֲנֹשׁ
שטייט אויף די לעצטע מינוט און
ער לויפט שוין צו די אַרבעט האט
ער נישט קײַן צײַט, אָבער אַז מֵעַן
שטייט אויף פֿרי איז עס זײַער אַ
גוטע צײַט, ווייל דעמאלט איז
דער מֵעֲנֹשׁ אויסגערוט און די
אַמונָה איז שטאַרק, גײַט מֵעַן
אַבִּיסל התבֿוֹדוּת, מֵעַן מאַכט
זיך אַ חֲשׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ, און מֵעַן
געבט נאַכאַמַל איבער דעם
טאַג צום אײַבערשטן, און מֵעַן
פֿרעגט "וואס וועט זײַן דאָ רבּוֹנוֹ
שֶׁל עוֹלָם? ווען וועל אײף דיך

די זעלבצע זאך איז מיט
התבודדות, איין מאל א טאג
מזו מען זיך מ'שבת זיין, און
דער מענטש דארף זען ווען
עס קומט אים אויס גוט, אז דו
קענסט באווייזן זיך באשטימען
צו רעדן צום אייבערשטן צופרי,
רעד צופרי, און אז דו קענסט עס
נישט באווייזן, טו עס ביינאכט.

צופרי, לערן צופרי, און אז דו
קענסט עס נישט באווייזן, עס
איז דא מענטשן וואס שטייען
אויף שפעט, פארשטייט זיך אז
ער כאפט זמן קריאת שמע אבער
ער גייט צוריק שלאפן, זאלסטו
לערנען ביינאכט, לערן ווען עס
קומט דיר אויס גוט.

רעד איין מינוט צום אייבערשטן

שעה?! איך וויל מען זאל רעדן
א גאנצן טאג צום אייבערשטן!
אבער מען דארף דאך קוקן
מציאות'דיג, מציאות'דיג רעדט
נישט א מענטש א שעה צום
אייבערשטן, דערפאר זאג איך
ביי די שיעורים, "רעד א מינוט
צום אייבערשטן", "רעד צוויי
מינוט צום אייבערשטן", אבער
פון מיין זייט זאלסטו רעדן א
גאנצן טאג.

דער רבי האט דאך געוואלט
(עיין ליקוטי מוה"ר"ן חלק ב', סימן צו) מען
זאל א גאנצן טאג רעדן צום
אייבערשטן, פון ווען א מענטש
שטייט אויף צופרי, ער מאכט
אויף די אויגן, ביז ער גייט
שלאפן זאל אים די מויל נישט
אויפהערן שעפשען תפילות,
פארשטייט זיך אז מען עסט

מען דארף נישט אנהייבן
מיט א גאנצע שעה, אזוי האבן
מיר געהערט ביי מוה"רא"ש
זכותו יגן עלינו; איך געדענק
מוה"רא"ש האט מיר אמאל
געפרעגט אויף איינער פון
מיין משפחה "פארנואס איז
ער אוועק געגאנגען פון היכל
הקודש", מוה"רא"ש האט מיר
געזאגט: "איך האב אים אזוי
סאך געגעבן, ער האט געענדיגט
כל התורה כולה דורך מיר",
האב איך געזאגט פאר מוה"רא"ש
אפאר זאכן וואס באדערט אים,
איינע פון די זאכן איז אז דער רבי
רעדט פון א שעה התבודדות און
מוה"רא"ש רעדט פון אפאר מינוט
התבודדות, האט מיר מוה"רא"ש
געזאגט: איך וויל נישט מען
זאל רעדן צום אייבערשטן א

איין מינוט? מען קען גארנישט פֿרעגן אין איין מינוט און מען קען גארנישט ענטפערן אין איין מינוט, דו פֿאפֿסט מיך און דו פֿאפֿסט דיך... נאר דאס איז דער וועג ווי אזוי מען קען פֿועל'ן, און דאס איז געווען ביי מוהרא"ש, ער האט געטראכט ווי אזוי קען איך אריין ברענגען אז מענטשן זאלן רעדן צום אייבערשטן א גאנצן טאג, האט ער גערעדט פֿון רעדן צום אייבערשטן א א מינוט צוויי, און איינמאל א מענטש רעדט צום אייבערשטן רעדט ער נאך און נאך.

איין מאל האב איך געוואלט אנטראגן א שידוך פֿאר א ברסלב'ער חסיד, איך האב גערופן צום אים אינדערהיים, זיין ווייב האט אויפֿגעהויבן און געזאגט אז איר מאן קען נישט יעצט רעדן, איר קענט צוריק רופן אין א שעה ארום, איך האב גלייך געוואוסט וואס דאס מיינט, דאס איז א ברסלב'ער חסיד און ער זיצט יעצט איינגעשפֿארט אין א שטוב ער רעדט צום אייבערשטן; דאס איז זייער א שיינע זאך, אז א מענטש קען זיך איינשפֿארן אין א שטוב און רעדן צום אייבערשטן א שעה צייט, האב

אינמיטן, מען דאווענט אינמיטן און מען ליינט קריאת שְׁמַע אינמיטן, אָבער א גאנצן טאג זאל דער מענטש נישט אויפֿהערן שאַקלען מיט די מויל, נאר - זאגט דער רבי - אזוי ווי איך זע אז איך קען עס נישט פֿועל'ן ביי ענק, זייטס כאטשיג מייחד איין שעה צו רעדן צום אייבערשטן, האט מוהרא"ש געזאגט מען דארף קוקן אויף מציאות, א מענטש רעדט נישט צום אייבערשטן א שעה! אָבער אז מען וועט אים זאגן: "נעם איין מינוט רעד צום אייבערשטן", רעד צוויי מינוט צום אייבערשטן", וועט ער עס אנהייבן צו טון און מיט די צייט וועט ער זיך צוקלעבן צום אייבערשטן אז ער וועט א גאנצן טאג רעדן צום אייבערשטן.

זייער אסאך מאל קומען מענטשן צו מיר בעטן אז זיי ווילן רעדן צו מיר, איך זאג זיי אז איך נישט קיין צייט, זאגן זיי מיר: "איך ווייס דער ראש ישיבה איז פֿארנומען, אָבער איך וויל רעדן נאר איין מינוט", איך הייב אן רעדן מיט יענעם נאכדעם זע איך אז איך בין געזיצן מיט דעם מענטש דריי שעה! מען בעט נאר איין מינוט, איי וואס

איך איר געזאגט אז איך רוף וועגן א שידוך און צוליב א שידוך מעג מען שטערן זיין התבודדות, האט זי געענטפערט: "איך קען נישט; דאס איז דעת תורה! איך האב נאך קיינמאל נישט געשטערט מיין מאן אינמיטן זיין שעה התבודדות, פערציג יאר זיצט שוין מיין מאן אינמיטן טאג אין א שטוב און רעדט צום אייבערשטן".

נישט צו איבער האקן א התבודדות צוליב א שידוך איז נישט 'דעת תורה', עס איז דעת תורה מיט אן אל"ף... אבער דאס

איז מיר זייער געפאלן אז א מענטש קען זיך אנוועק זעצן אינמיטן טאג און זיך פארשפארן פאר א שעה צייט צו רעדן צום אייבערשטן, כל הכבוד פאר דער וואס טוט דאס, אבער מיר פשוט'ע מענטשן קענען דאס נישט באווייזן, האט אונז מוהרא"ש געוואלט גוט אריינארן אז מיר זאלן אויף זוכה זיין דאס צו טון, האט ער אונז געזאגט: "נעם א מינוט רעד צום אייבערשטן", "רעד צוויי מינוט צום אייבערשטן", און פון דעם וועט שוין ווערן לאנגע התבודדות.

דער צדיק געבט צוריק די אבדה

דא אין שטעטל איז זייער גרינג צו מאכן התבודדות, עס איז אזא שיינע פלאץ, מען שפירט א זיבערקייט, עס איז ממש מחיה, מען קען גיין שפאצירן מיטן אייבערשטן, איך וואוין העכערן בית המדרש קומט מיר נישט אויס צופיל צו ארום שפאצירן אבער די וואס וואוינען אביסל ארויפציר פון בית המדרש קענען אזוי סאך רעדן צום אייבערשטן א גאנצן וועג.

אויפהייבן די אויגן צום הימל, מען זעט נאר הימל און ביימער, דא קען מען זיך אזוי גוט אויסרעדן דאס הארץ צום אייבערשטן, מען קען זיך אזוי גוט כביכול באפריינדן צום אייבערשטן, מען קען זיך דערמאנען פונעם אייבערשטן.

פאר א מענטש ווערט געבוירן לעבט די נשמה מיטן אייבערשטן, ווען מען קומט אראפ כאפט מען א פליק פון דעם מלאך (עיון נדה ל:) און מען פארגעסט אלעס, מען ווערט אריין געטון אין געלט און בננים, ביז דער צדיק געבט צוריק

דא איז נישטא קיין פראבלעמען פון שמירת עינים, מען קען זיך

בְּעִנְקֵן צוּם אַיִבְעֶרְשְׁטֵן, הָאָסֶט שׁוֹיִן הַיִּינט כְּאֵטשׁ גְּעֻקֻקֶט אויפֿן הימל, און זײַךְ דְּעֶרמאַנט אַז עס איז דא אַ באַשעפֿער? ! אַ מְעַנְטשׁ איז אַזוי פֿאַרנומען מיט זײַן בײַזנעס, ער טראַכט אַ גאַנצן טאַג: 'איך גײ האָבן, איך גײ פֿאַרדינען, הייב אויף די אויגן צום הימל, עס איז דא אַ באַשעפֿער.

פֿאַר'ן מְעַנְטשׁ די אַבְדָּה (עײַן לקוּטִי מוהר"ן חלק א', סימן קפח), ער דְּעֶרמאַנט דעם מְעַנְטשׁ אַז עס איז דא אַ באַשעפֿער.

דער רבי האט אמאל געפֿרעגט אַינעם: "הָאָסֶט שׁוֹיִן הַיִּינט גְּעֻקֻקֶט אויפֿן הימל?" מֶעַן האַלט נאָך פֿאַר הַתְּבוּדוֹת, פֿאַר רעדן צום אַיִבְעֶרְשְׁטֵן און פֿאַר

שיחות הר"ן סימן מ"ב

געפֿעטן און עס גײט מיר נישט", אַבֵּל לֵב נשָׁבֵר הוּא: כִּבֵּן הַמֶּתַחֲטָא לִפְנֵי אָביו, כְּתִינּוּךְ שְׁקוּבֵל וּבוֹכָה לִפְנֵי אָביו עַל שְׁנַתְרַחַק מִמֶּנּוּ וְכוּי (ועי'ן בְּמָקוֹם אַחֵר מִזֶּה) אַבְעֶר לֵב נשָׁבֵר איז איך האָב נישט קײן טענות קײן טענות, איך בעט נאָכאַמאַל: "הַיִּלְיָגֶער באַשעפֿער העלף מײַך, איך בין אַזוי ווייט פֿון דיר", אַזוי ווי אַ קינד וויינט צו זײַן טאַטע.

זאָגט דער הַיִלְיָגֶער רבי ווייטער: עֲצָבוֹת הוּא: כְּמוֹ מִי שֶׁהוּא בְּכַעַס וּבְרָגִז עֲצָבוֹת מײַנט אַז דער מְעַנְטשׁ איז אין פֿעס, ער איז בְּרוֹגֵז, כְּמוֹ שְׁמַתְרַעַם וּמִתְלוֹנֵן עָלָיו יִתְבַּרַךְ חֵס וְשְׁלוֹם, עַל שְׁאִינוֹ עוֹשֶׂה לוֹ רְצוֹנוֹ אַז דער אַיִבְעֶרְשְׁטֶער טוט נישט וואס ער וויל, דער מְעַנְטשׁ רעדט זײַךְ אָפּ: "איך האָב שׁוֹיִן אַזויפֿיל מַאֵל

משנכנס אדר מרבין בשמחה

בְּשִׂמְחָה", ווען עס קומט חודש אַב פֿאַרמינערט מען די טומאַה דורך שְׂמִחָה, דורך שְׂמִחָה ווערט אַ מְעַנְטשׁ גְּעֶראַטעוועט פֿון אַלע פֿראַבלעמען, איך בין פֿרייליך אַז איך היט שְׁבֵת, איך בין פֿרייליך אַז איך לײַג תְּפִלִּין און איך בין פֿרייליך אַז איך קום אין שׁוֹל

יעצט קומט דער חודש הַשְּׂמִחָה, מוהר"א שׁ בְּרַעַנְגֵט פֿון צִדִּיקִים אויף דעם וואס די הַיִלְיָגֶע חֲכָמִים זאָגן (תְּעִיֵּית כַּט): "מִשְׁנַכְנֵס אֲדָר מִרְבִּין בְּשִׂמְחָה", ווען עס קומט חודש אדר פֿאַרמערט מען קדושה דורך שְׂמִחָה, און די זעלבע זאך (שם): "מִשְׁנַכְנֵס אַב מִמְעֵטִין

דַּאוּוּעֵנְעֵן.

געבענטשטע געלט

ווייסט נישט זיינע נומערן, ער האט אפגעמאכט א פרייז מיט א קאמפעני און עס איז געשען א טעות ער האט געדארפט צוצאלן אסאך מער, ווידער געשעט אסאך מאל א מענטש האט ממש גארנישט געטון, און ער האט ממש געבענטשטע געלט, זיין געלט האלט זיך און ער פארדינט שייך, ער האט גארנישט געמאכט און ער גייט ארויס מיט שפע, דאס קומט פונעם אייבערשטן.

א מענטש דארף זיין זייער שטארק אין דעם, איך שטיי אויף צופרי, איך קום אין בית המדרש דאווענען שחרית, און איך קום אין בית המדרש דאווענען מנחה מעריב.

מנחה מעריב ווערט שוין יעצט גרינגער, עס ווערט שוין אביסל א לענגערע טאג, און נאך אביסל רוקט מען שוין דעם זייגער, און עס וועט ווערן נאך שפעטער, דארף מען זיין זייער שטארק אין דעם.

די ערשטע זאך ווען מען שטייט אויף אינדערפרי קום איך אין בית המדרש דאווענען, איך לאז די אפּיס און די גאַנצע וועלט פאלן, עס וועט גארנישט געשען אז דו וועסט קומען אין בית המדרש; דאווענען איז די ערשטע זאך.

ווער עס וויל האבן הצלחה, ווער עס וויל זיין רייך זאל טון וואס מוהרא"ש האט צוגעזאגט, מוהרא"ש האט צוגעזאגט: "ווער עס וועט מקפיד זיין צו דאווענען מיט מנין וועט האבן עשירות".

מענטשן זענען מזלזל אין דעם, א מענטש מיינט אז איך וועל נישט אריין גיין צופרי אין אפּיס וועט די גאַנצע ביזנעס צוזאם פאלן, מען מוז דאווענען, אז דו וועסט דאווענען וועסטו האבן הצלחה דעם טאג, אסאך מאל קען א מענטש ארבעטן און ארבעטן און ארבעטן, און ער זעט נישט קיין ברכה, ער דערלייגט נאך געלט, אינדרויסן זעט אויס ווי ער האט שיינע בנינים, אבער קיינער

שָׁרַעְקֵעְדִיג, וואס ווייסטו וואס דער אינגערמאן גייט טון מיט דיין טאכטער? אפֿשר וועט ער חס ושלום אפֿלאַזן אידישקייט, האט מוהרא"ש געזאגט: קוק צי ער דאווענט, אויב ער נעמט א סידור און דאווענט שחרית מנחה און מעריב איז עס א סימן אז ער האט יראת שמים, און אויב ער דאווענט נישט, קען ער זיין דער גרעסטער למדן, אבער איך וועל אים נישט נעמען פאר אן איידעם.

אז מען קומט אין בית המדרש קומט מען צום אייבערשטן, מען רעדט נישט צו קיינעם פון אנפאנג דאווענען ביז סוף דאווענען, איך האב מיין סידור און איך דאווען.

איך זאג אלץ פאר די בחורים, מוהרא"ש פלעגט זאגן, ווי אזוי ווייסט מען וועמען צו נעמען פאר אן איידעם? איינער וואס האט א טאכטער ער דארף נעמען אן איידעם, איז עס אזוי

א צייט צו שמועסן מיטן אייבערשטן

שמועסט זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן, מען זאגט: "רבנו של עולם וואס וועט זיין מיט מיר? איך בין דאך אזוי ווייט פון דיר, איך ווער עלטער, איך בין שוין פערציג יאר, וואס וועט דא זיין? ווען וועט זיך עפעס רוקן? איך וויל לערנען, איך וויל דאווענען", אזוי רעדט מען צום אייבערשטן און מען בעט איבער דעם אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מען זאל האבן א פרייליכער חודש, און מיר זאלן זוכה זיין צו קענען מכניע זיין אלע דינים, אמן. דערנאך האט דער ראש ישיבה

דער אייבערשטער זאל העלפן מען זאל זיין שטארק מיט דאווענען שחרית, מנחה און מעריב און התבודדות; עס איז זייער געשמאק אז מען געוואוינט זיך צו זיך מתבודד זיין אינדערפרי, און בינאכט איז אויך גוט, יעדער איינער זאל טון ווי אזוי עס איז גוט פאר אים.

ברסלב'ער חסידים, תלמידי היכל הקודש שעפֿשען א גאנצן טאג מיט די ליפן: "באשעפער העלף מיך", "באשעפער העלף מיך", דאס זאגט מען א גאנצן טאג, אבער דער רבי וויל מען זיך אויך מאכן א צייט וואס מען

וּלְכַלְפָּלָהּ. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. לְכַבוֹד רֹאשׁ חוֹדֶשׁ: "יַחֲדָשְׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם. לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה. לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה. לְיִשׁוּעָה וּלְנַחֲמָה. לְפִרְנָסָה טוֹבָה אֲמֵן."

שְׁלִיט"א גְּעִזְיִנְגֶען דָּעם נִיגוֹן לְכַבוֹד רֹאשׁ חוֹדֶשׁ: "יַחֲדָשְׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם. לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה. לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה. לְיִשׁוּעָה וּלְנַחֲמָה. לְפִרְנָסָה טוֹבָה

שֶׁבֶת קוֹדֶשׁ פְּרֻשֶׁת תְּרוּמָה, שְׁנַת תַּשְׁפ"ב לְפִרְט קָטָן, אִיז דְּעַד רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א גְּעוּוּעֵן אִין ווִיליאַמְסְבוּרְג יַע"א. בֵּי סְעוּדָה שְׁלִישִׁית הָאֵט דְּעַד רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א פֶּאָרְגֶעֶלְעֶרְנֵט סִפֵּר הַקָּדוֹשׁ שִׁיחוֹת דֵּר"ן סִימֵן יט.

טאטע, טאטע, טאטע, איך בעט דיר העלף מיר."

אִיידער דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א הָאֵט אָנגֶעהוּיבֵן דָּעם שַׁיעוּר הָאֵט מֶעַן גְּעִזְיִנְגֶען דָּעם נִיגוֹן: "בֹּא שְׁעָפֶער אִיךְ ווִייס, אַז דִּי בְּעֶסְטֶע זַאךְ אױף דִּי וועלט אִיז, זײַן נאַנט צו דִיר, ווִיל אִיךְ עָס אָן אַ שַׁיעוּר. און אַפִּילוּ ווען ס'אִיז שְׁוואַרץ, מִיט שְׁווערֶע נְסִיוֹנוֹת פֶּרוּבִירְסְטוּ מִיר, דָּאךְ זַע מִיין הַאָרץ, ווי אִיךְ קוֹךְ אַרױס צו דִיר.

און דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א הָאֵט אָנגֶעהוּיבֵן: מִיר הָאבֵן שׁוִין אַסאַךְ מָאל גְּעֶלְעֶרְנֵט דִּי שִׁיחָה, אַבְּעַר וויפִיל מָאל מֶעַן לְעֶרְנֵט עָס, דָּאָרף מֶעַן עָס לְעֶרְנֵען נָאךְ און נָאךְ, מֶעַן קֶען דָּא זַען צו וואַס מֶעַן קֶען זוכֶה זײַן אַז מֶעַן פֶּאלגֵט דָּעם רַבִּי'ן.

שִׁיחוֹת דֵּר"ן, סִימֵן יט

מֶעַנְטְשֵׁן מֶעַן זַאל טוֹן, "שִׁיחָה חַיִּיב אַצֵּל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, עָס זַאל זײַן אַ חַיִּיב פֶּאַר יַעֲדֵן אִינְעֵם, "לְלַמּוֹד כֶּף וְכָף, בְּכָל יוֹם וְלֹא יַעֲבֹר, וְכִיּוֹצֵא", צו לְעֶרְנֵען יַעֲדֵן

שְׁרִיבֵט רַבִּי נִתָּן זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה: "וְאָמַר: נִכְסֵפְתִּי מֵאֵד לְהִמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם אֶל עֲשִׂיָה", דְּעַר הִיילִיגֶער רַבִּי הָאֵט גְּעִזְאָגֵט: אִיךְ הָאב זײַער גְּעוואָלט אַרײַן בְּרַעַנְגֶען אִין

שיעור.

טאג 'פּפּ וּכְד', א באַשְׁטִימְטע

אַרְיָאס באַשְׁטִימְטען אַ שיעור

אַן צו ח"י פּרָקִים - זאג כאַטש צוויי דריי פּרָקִים, דער רבי האט דאָ נישט אַרײַן געשריבן אין די שיחה וויפיל צו לערנען, קען זיך יעדער אַרְיָאס באַשְׁטִימְטען אַ שיעור לויט וויפיל ער קען, וואס דאס גייט ער לערנען יעדן טאג אן אויסנאם.

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו זאגט, ער האט מקובל פון אנשי שלומינו אז 'פּפּ וּכְד' גייט ארויף אויף "ח"י פּרָקִים משניות", מען זאל זיך קובע זיין צו לערנען יעדן טאג ח"י פּרָקִים משניות. מוהרא"ש זאגט אז יעדער איינער איז ביכלת צו זאגן 'ח"י פּרָקִים משניות' א טאג; אבער אז דו קומסטו נישט

זאגט דער רבי ווייטער:

געבט דא.

"אף על פי כן, הפח של התורה גדול כל כך, עד שייכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איה שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, פי פח התורה גדול מאד", אויב וועלן זיי זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג 'פּפּ וּכְד', וועלן זיי סוף כל סוף זיכער ארויס גיין פון זייער בלאטע, ווייל די פח פון תורה איז אזוי גרויס אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס.

"ואמר: שאפלו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד", אפילו מענטשן וואס זענען זייער ווייט פון קדושה, "שגולפדו במצודה רעה", זיי זענען אַרײַן געפאלן אין א שלעכטע פאסטקע, "עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן רחמנא לשזבן", זיי טוען עבירות רחמנא לצלן.

אנודאי וויל קיינער נישט גיין זינדיגן, קיינער וויל נישט זיין שלעכט, אבער ער איז נעבעך אַרײַן געפאלן אין עבירות רחמנא לצלן. איז שוין נישט דא קיין שום עצה פאר דעם מענטש, אויסער אז ער פאלגט די עצה וואס דער רבי

לְעֶרְנֵעַן מִיט אַ שְׁטאַרקײט

מִמְצוּדָתְהֶם הִרְעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה", אַ מְעַנְטֶשׁ וואס מאַכט זיך אַ קביעות צו לְעֶרְנֵעַן יעדן טאג 'פֿךְ וְכֶךְ', וועט זיכער אַרויס גיין פון זיין בְּלאַטע! דו לְעֶרְנֵסְט נישט מיט אַ קביעות, נאר איין טאג יא און איין טאג נישט, לאמיר זען דו זאַלסט לְעֶרְנֵעַן מיט אַ שְׁטאַרקײט יעדן טאג - וועט עס זיכער העלפֿן.

מֵעַן דאַרף אָבֶער וויסן אז דער רבי זאָגט דא: "לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם יוֹם", לְעֶרְנֵעַן יעדן טאג; אַסאַף מאל קומען בְּחֹרִים מיט אַ טענה: "איך זאָג מְשֻׁנּוֹת און עס העלפֿט מיר נישט", "איך זאָג גְּמָרָא און עס העלפֿט מיר נישט", זאַלסטו וויסן אז עס איז נישט דא אַזאַ זאך, דער רבי האט דאך געגעבן אַן הַבְּטָחָה: "בּוֹדַי יִזְכּוּ לְצֵאת

אויף וועמען האט ער טענות?!

קײן חילוק צי איך בין אין ישיבה, צי איך בין נישט אין ישיבה, נישט קײן חילוק וועלכע טאג, פֿרייטאָג, שַׁבַּת אָדער זונטאָג, יעדן טאג מוז איך לְעֶרְנֵעַן מיינע שיעורים כְּסִדְרָן, דאן זאָגט דער רבי צו אז עס וועט העלפֿן.

אַ מְעַנְטֶשׁ וואס זאָגט מְשֻׁנּוֹת נאר ווען ער האט חֶשֶׁק, אָדער נאר ווען ער קומט אין 'היכל הקודש', און די אַנדערע טעג לְעֶרְנֵעַן ער נישט, אויף וועמען האט ער טענות אז עס העלפֿט נישט?! דער רבי האט דאך געזאָגט מֵעַן זאל זיך מאַכן אַ קביעות 'יעדן טאג'; נישט

רוען צווישן אונז

הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ', דער אייבערשטער איז אייבעראל, פון דעסט וועגן וויל דער אייבערשטער דוֹקָא רוען צווישן אונז מְעַנְטֶשׁן, וואס מיר ליגן אין גְּשָׁמִיּוֹת, ער וויל מיר זאַלן אים בויען אַ שְׁטוּב וואו ער זאל רוען, אזוי ווי די הייליגע חֲכָמִים זאָגן (מְדַרְשׁ תְּנַחֲמָא פֿרַשְׁתָּ נִשְׂא, סִימָן טז):

מֵעַן זעט די וואך אין די פֿרָשָׁה אַן אינטערעסאַנטע זאך, דער אייבערשטער זאָגט (שמות כה, ח): "וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכָם", די אידן זאַלן מאַכן פאר מיר אַ הייליגע וואוינונג, און איך וועל רוען צווישן זיי. דער אייבערשטער איז 'מְלוֹא כֶּל

”בְּשֵׁעָה שְׁפָרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֶת הָעוֹלָם, נִתְאַוָּה שְׂיֵהָא לּוֹ דִּירָה
בְּתַחְתּוֹנִים כְּמוֹ שְׂיֵשׁ בְּעֵלְיוֹנִים”,

נאר דורך'ן לערנען תּוֹרָה

זעט מען אָבער וואס איז
די ערשטע זאך וואס דער
אייבערשטער האט געהייסן
מאכן? דער אַרױן וואס מען לייגט
דערין אריין די לוחות! ווייל אז
דו ווילסט עס זאל זיין אן השׂרָאת
השׂכִּינָה, דער אייבערשטער זאל

רוען ביי דיר, דו ווילסט לעבן
מיט'ן אייבערשטן, דאן דארפסטו
לערנען תּוֹרָה, נאר דורך'ן לערנען
תּוֹרָה קען מען זוכה זיין אז דער
אייבערשטער זאל רוען ביים
מענטש.

תּוֹרָה איז צוגעגליכנט צו וואסער

און דער פּסוק זאגט (שמות כה, י):
”וְעָשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמִתִּים
וְחָצִי אֲרָפוּ וְאִמָּה וְחָצִי רַחְבּוֹ וְאִמָּה
וְחָצִי קִמְתּוֹ”, מען זאל מאכן א
קאסטן פון העלצער, צוויי און
א האלב איילן זיין לענג, און אן
אייל און א האלבע זיין ברייט,
און אן אייל און א האלבע זיין
הייך. פּרעגן שוין אלע מפרשים,
פארן וואס האט דער אַרױן געהאט
ביי אלע זייטן מידות שְׁבוּרוֹת,
צעבראכענע מאסן, אמתיים
וחציי, אמה וחציי? זאגן אלע

מלמדים פאר די קינדער בשם
דער בעל הטורים, אז דאס קומט
אונז צו ווייזן אז די תּוֹרָה האלט
זיך נישט וואו עס איז גאנץ, נאר
וואו עס איז צעבראכן, ווי חכמינו
זכרונם לברכה זאגן (תענית ז), אז
תּוֹרָה איז צוגעגליכנט צו וואסער,
פונקט אזוי ווי ווען מען גיסט
וואסער אויף א הויכע פלאץ האלט
זיך עס נישט, עס רינט אראפ, אזוי
אויף תּוֹרָה האלט זיך נאר ביי אן
עניו, ווען מען האלט זיך קליין.

מאכן גראד...

מיט די הקדמות פון רבי'ן קען
מען זאגן נאכמער; א מענטש האט

ליב צו זיין מסודר, אזוי ווי ווען
מען עסט קעיק, שניידט מען אראפ

דאס די אַרונ הקודש, דאס קומט אן אינעם הייליגסטן פלאץ - אין קודש הקדשים, דאס זעלבע איז מיט יעדן מענטש, לייג אריין אין דיר אביסל תורה, וועסטו אויף זוכה זיין אנצוקומען אינעם הייליגסטן פלאץ - אין קודש הקדשים, נישט קיין אונטערשייד ווער דו ביסט.

נאך א שטיקל, פדי עס צו מאכן גראד... אבער א מענטש קוקט זיך אן ווי א צעבראכענער מענטש, ער קען נישט זיין מסודר מיט א סדר, פון אלע זייטן איז ער צעבראכן, נישט מסודר, א פלי נשבר, זאגט דא דער אייבערשטער, קוק אויפן ארון מיט די צעבראכענע מאסן; אויב לייגט מען אריין די תורה אין דעם צעבראכענעם פלי - ווערט

זאגט רבי נתן ווייטער:

זאכן, "דהינו להרבות בלמוד התורה", לערנען יעדן טאג אביסל משניות און גמרא, "ולעשות מצוות הרבה בכל יום", און טון יעדן טאג אסאך מצוות, "ולהרבות בתפלה ותחנונים תמיד והכל בפשיטות בלי שום חכמות", און אסאך פארמערן אין תפילות, צו בעטן דעם אייבערשטן, אן קיין שום חכמות.

"וכל עקר מגמתו וחספו היה תמיד רק לעבודות ועשיות של קדשה", דאס איז געווען דעם רבי'נס גאנצע זאך, איין זאך, מיר זאלן טון גוטע זאכן, "בלי שום חכמות כלל", אן קיין שום חכמות, "רק שנעסק תמיד בעשיות של קדשה בפשיטות", נאר טון גוטע הייליגע זאכן, און דער רבי רעכנט אויס עטליכע

יעדער קען באווייזן

דאס איז א שיעור וואס יעדער קען באווייזן, נעם א גמרא און זאג די ווערטער. היינט איז שוין דא גמרות מיט נקודות; דארפסט גארנישט וויסן, נאר בלויז ארויס זאגן די ווערטער פון מויל.

קומענדיגע וואך דאנערשטאג איז מען מסיים 'מסכת מועד קטן'; איך מיינ עס איז שוין צייט זיך אויפצואנוועקן פון שלאף, געב א קוק, מען ענדיגט נאך א מסכתא און נאך א מסכתא, כאפ זיך מיט.

נַעֲמָעַן אֶ וְוַעֲג וְוַיִּזְעַר

מָעַן דָּאָרְף גָּאָרְנִישְׁט הָאָבֶן צו קַעֲנַעַן לְעֶרְנַעַן, נָאָר אַיִן זָאָף, שְׁכָל צו פֶּאָלְגֵן דַּעַם רַבִּיִן; דַּעַר מַעֲנִטְשׁ זָאל אָפֶמֶאָכֵן: אַיִף זַע דָּאָף ווי אַזוי מַעֲנִטְשׁוֹן פִּירְן זִיף אויף, און וואוּ מַעֲנִטְשׁוֹן קוֹמַעַן אָן; מַעֲנִטְשׁוֹן מוֹטְשַׁעַן זִיף אִין לַעֲבֹן, דָּאָס לַעֲבֹן אִיז זיי מַמַּשׁ דַּעַר גִּיהֵנוֹם, אַיִף וויל נִישְׁט אויִסקוֹקֵן ווי זיי, אַיִף וויל זִיף נִישְׁט אָפֶמוֹטְשַׁעַן מַיִנַּע זִיבַעֲצִיג יָאָר, אִיז נָאָר דָּא אַיִן עֲצָה דַּעַרְצוּ, צו נַעֲמָעַן אֶ וְוַעֲג וְוַיִּזְעַר, נַעֲמָעַן אֶ דָּאָקטַעַר, אַ חֲכָם, וְוַעַם אַיִף פֶּאָלֵג.

אַ תְּלָמִיד הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ

אַז מָעַן נַעֲמָט דַּעַם רַבִּיִן פֶּאָר אֶ וְוַעֲג וְוַיִּזְעַר הָאָט מָעַן אֶ גוֹטַע לַעֲבֹן און אֶ עֶרְלִיכַע לַעֲבֹן; לָאָמִיר אַרוִיס כֶּאָפֵן אַבִּיסָל צַיִט צו לְעֶרְנַעַן, לָאָמִיר אָנְהִיבֵן צו לְעֶרְנַעַן דַּעַם בְּלָאָט גְמָרָא, לָאָמִיר נַעֲמָעַן אֶ מַשְׁנִיּוֹת און לְעֶרְנַעַן אָפֶאָר פֶּרְקִים מַשְׁנִיּוֹת. מוֹהֲרָא״שׁ פֶּלַעֲגֵט זִיף שְׁטַעַנְדִּיג בְּאַרְמְעַן: ווי אַזוי זַעַט מָעַן אויף אֶ אִינְגַּעֲרַמָּאן צִי עַר אִיז אַ תְּלָמִיד הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ? אויב עַר דְּרִיִּט זִיף מִיט אֶ קְלִינַעַן מַשְׁנִיּוֹת לְ אִין טַאָשׁ, און וְוַעַן עַר הָאָט אָפֶאָר אִיבַעֲרִיגַע מִינוֹט, כֶּאָפֵט עַר אַרִיִן נָאָף אֶ פֶּרְק און נָאָף אֶ פֶּרְק - דָּאָס אִיז אֶ סִימֵן פּוֹן אֶ תְּלָמִיד הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ.

אַ בָּאָס דְּרִיִּוְוַעַר

הַלֹּאִי זָאָלֵן מִיר דָּאָס אויף קַעֲנַעַן אַרִיִן בְּרַעַנְגַעַן, מָעַן זָאל קַעֲנַעַן אַנְזַעַן אויף אֶ תְּלָמִיד הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ דוּרְף זַיִן מַשְׁנִיּוֹת, וואוּ עַר אִיז - זַעַט מָעַן אִים מִיטְן מַשְׁנִיּוֹת, נִישְׁט קִיִּין חִילוֹק צִי עַר אִיז אֶ בָּאָס דְּרִיִּוְוַעַר, אָדַעַר עַר וואַרְט פּוֹנְקַט אִין אֶ אָפִיס, אָדַעַר עַר זִיבַט בִּי אֶ חַתוּנָה - שְׁטַעַנְדִּיג זַעַט מָעַן אִים מִיט אֶ מַשְׁנִיּוֹת. דָּאָס אִיז גַּעוּוַעַן דַּעַם רַבִּיִן אֶ זַעַט מָעַן אֶ צַעַבְרָאָכַעַנַעַן אָפִילוּ דוּ בִּיסְט אֶ צַעַבְרָאָכַעַנַעַן כְּלִי, דָּאָס גֶּאָנְצַע לְעֶרְנַעַן אִיז נִישְׁט מְסוּדָר, דוּ לְעֶרְנַסְט יַעַדֵן טַאָג אֶ אַנְדַּעַרַע צָאל פֶּרְקִים מַשְׁנִיּוֹת, אַיִן טַאָג אַכְצֵן פֶּרְקִים און אַיִן טַאָג וְוַיִּנְיַגַּעַר, דָּאָף הָאָט דַּעַר רַבִּי צוּגַעַזָאָגַט: ״בּוֹדֵאִי יִזְכּוּ לְצַאָת מַמְצוּדָתֵם הַרְעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה״,

און מען וועט דיר אריין טראגן אין
 קודש הקדשים, דו וועסט זוכה
 זיין צו ווערן א הייליגער איד און
 צו די העכסטע דרגות שבעולם.

דער אייבערשטער זאל העלפן
 מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן וועלן
 מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

בנשיאות
הראש ישיבה
שליט"א

כולל
היכל
הקודש

התודה והברכה

לידידינו היקר

הר"ר יעקב האלפערין שליט"א

שנדב סכום הגון לכוללינו

בברכה

הנהלת הכולל